

Åtoften og Nivåvænge

Åtoften og Nivåvænge, Nivå
1966-76

Bygherre: Den Hagenske Stiftelse, Nivågård, Johan Christensen & Søn

Arkitekt: Bent Alstrup og Erik Villefrance, Peer Haubroe og Paul Ammentorp, Carl A. Frederiksen; byplanlægning: Skaarup & Jespersen

Med baggrund i egnens traditioner for teglværksdrift er de to bebyggelser opført med mure og tage af tegl. Men også

bebyggelsesplanen er traditionel i den forstand, at den er inspireret af den lave, tætte bebyggelse i gamle, danske købstæder som Dragør og Ærøskøbing og af byer i middelhavsregionen.

Desuden var Jørn Utzons bebyggelser i Fredensborg og Helsingør forbilleder.

Alligevel var Åtoften og Nivåvænge blandt de første såkaldt tæt-lave bebyggelser i landet, idet bevægelsen i den retning først tog fart efter 1970.

Datidens stigende bilisme blev reguleret ved adskillelse af gående og kørende trafik i bebyggelserne, hvor adgangen til boligerne sker ad smalle stræder, der visse steder udvides til små torve med opholds- og legepladser. De i alt ca. 300 boliger, heraf ca. 130 i Åtoften, er udformet som gårdhuse, hvor det vinkelformede hus åbner sig mod en helt privat gårdhave. Trods det ensartede oplæg med gult murværk og røde tegltage er der forskel på de to bebyggelser. F.eks. er Åtoftens huse udstyret med vindskeder på gavlene af brunt træ, mens gavlene i Nivåvænge står i ren tegl.

Litteratur: Arkitekten 1976/12, 245-247 og 248-251; SBI-rapport 75, 1971, 25-26

Kilde: Arkitekturguide – Øerne, Arkitektens Forlag, 2006